

Émele az égbe e nemes büszke nép
Ezer sorscsapástól atazellemült fejét.
Hisz a magyar neve
Mégint csak úgy csillog, mint szent koronája.
Nézd! mint a megváltó, ha bőséges nép dobálja,
Mint sugárzik feje.

Szűnjek az önérdék zugjón fel a vadon:
Érezze mindenki, hogy ma ünnep vagyunk!
Ünneplünk szabadság!
Te az ó s új világ legféltettebb kincse,
Szent kezéd e napot áldásával hintse,
Mint békeolajag.

Szazadokig epedt e hős nemzet érted
És te fölöntéid bő kezekkel mérted.
Csakhogy lejjőj hozzánk.
Hősök, féltistenek születtek a honért,
Honszerelmük lángja bőven ontja a vért
S te voltál e szent lang!

Tüzed varázsánál az ő atalakult,
Az önkény lánglekkel fénytől megvakult
S porba hullt galádul.
Majd törvényt alkotol most egy majd más for-
log a jogból fakad, támad új alkotmány, [man:
O-ra új kor tárul.

Igaz verőzón folyt a szentelt halmokon.
Mig eszmeid győztek messze országokon,
De vegre is élnek.
Kínosod drága gyöngyket már napfényre ke-
Mert nepjog s bátorság halálra frigyessült [rült,
S gunyt hanyt az örvénynek.

Látlak jogépítő hatalmas évezred.
Csodákat művelő fölséges szellemed
Szívünkbe zárva.
Hadd lássa a világ, hogy e kicsi nemzet
Testvért a tulajdon nagymúltjából szerzett,
És többé nem árva.

De im, megmozdul a nagyoknak tabora,
A hősök és dicsők felvonulnak sorra
Európa van előtt.
S látjuk fehér lovan hadverő *Arpádot*,
Botond hős kezében a nagy csatabárdot,
Mely ércen vett erőt.

Látjuk *szent Istvánt*, az apostoli királyt,
Ki új vallásának védelmére kiállt
És azt meg is védte.
Látjuk *szent Lászlót*, a legdelibb hadvezért,
Dicső csataival a kitűzött nagy célt
Fényesen elérte.

Látjuk *könyves Kálmánt*, majd *negyedik Bélát*,
A kibén nemzetünk újabb honszerzőt lát
S áldva emlegeti.
S méltán, mert a porig megalazott nemzet
Ma már halott volna, takarna enyészett,
Ha ő nem segíti.

De új élet pezsdül a gyászos romokon,
Soha nem látott fény csillog az ormokon.
Nézd *Nagy Lajos* korát!
Szép, daltias idők, hősök és levettek
Bent és kint egyaránt magasra emelték
A nagyvá lett hazát.

Visegrad varában, hol a dicső lakott,
Hodolat övezé, mint fény a csillagot,
Ezer, sőt millió.
Félték, tisztelték és szerették egyszerre,
Királyoknak volt a vezető vezére,
Majd meg békebíró

Azután felvonul a legnagyobb csillag,
Hire dicsősége századokra kihát:
Királyok királya.
Ős Budavárában neve most is ragyog,
Négy világtájából fejedelmi nagyok
Borultak trónjára.

Hanem ami most jön nem merem leírni
Tudnék bár, mint Ráchel szívettépőn sirni,
Azt le nem festhetem.
Ó mivé is lettel, hová is jutottal,
Hogy a dicsőségből mélységbe zuhantál
En edes nemzetem.

Három százanad át porban henteregtél,
Félhold kegyelméből rabkenyeret ettél
A gazdag téreken.
Vergődő testeden zsoldos hadak jártak
Turulmadár helyett rut varjak tanyáztak
Az ősi béreken.

Német fosztogatott, török, tatar nyuzott,
Mint arva gyermekét, még az ág is huzott.
Bár nyugtél felholtan.
S hogy fel ne eszméljen haldokló csillagod,
A rut visszavonás önző kezét fogott
A pogány félhoddal.

Hasztalan hinte fényt a sok verző csillag,
Szállván bus egedre mint a virágillat,
Lesujta ellene
Csak egy maradt épen s szall fel minden tusán,
Minden esztendőnek március idusán
Rákóczy szelleme.

Eszméljetelek vegre szabadság gyilkos!
Irgy szemetek e fényt hiába lesi.
Ez mint a Nap örök.
Nem fojthatjátok el e lobbanó lángot,
Miként az ég nyíltát, a fűtő villámot,
Mely rátok menydörög.

Es ime, megtörtént: Szabaddá lón a hon,
Testté forrt az ige a szentelt halmokon.
De jaj! szabadságunk villámlobbanas volt,
Mélyen elsötétült, alighogy fellángolt.

Még parolgott a vér a megszentelt hantón,
Még hevert a tört vas az eldobott lanton:
Mikor a *legnagyobb dalköltő* elmúlt
S mint rom, rémes éjen, felsötétlett a mult.

Csak kevesen bíztak egy szebb jövőndőben.
A kik halált vártak, azok voltak főbben.
De im, kakukk szólal a néma vadonban
Tompán, halkán... aztán egyre hangosabban

Ki remény, ketség közt még életet jósolt
Bátor kakukk-madár, *Tompa*, a költő, volt
S ki a nagy ósököknek nyomdokában hágott,
A *haza bölse* volt, tárva új világot.

De ez a hős nem volt földetrazó orkán,
Mely ezer halalt szór a szirtes hegy fokban.
Mely, míg legközt tisztit, rémesen menydörög,
Csontthalmokra épít a köve a véres rög.

Jámbor alázattal lépett fel szerényen.
Mint a nagy apostol az Urnak nevében:
Hirdetvén az ígét, széjjel országzerzte.
Hívó és hitetlen nála üdvét lelte.

Kezdtél éle végeztél, együtt a mag s gyümölcs
Multon jónál vettél, ebben voltál te bölcs.
Szerény nagyság, lángész, égő honszeretet
Szívünkbe zártak dicső, nagy nevedet.

Igy mit e hon vesztett ádaz sorsa miatt,
Pótolni mas téren vissza már nem riadt
Tudomány, művészet, tisztas ipar által,
Megmutata, miként dolgozni nem atall.

S most, hogy a külföld is elismerésről szól,
Hunna sem beszél boldogtalanságról.
Fényes helyet foglal, deli hölgyek között,
Letevén gyászmezét, a melybe öltözött.

Ó nemzetem, vérem, banatos magyar nép,
Ne félj, durva önkény többé össze nem tép,
Élni fogsz, míg a Föld, élni már örökre,
Mig sugár s eső hull a honi rögökre.

Fényes hajdan jele, csillogó diadem!
Aldó napként ragyogj új királyunk fején,
Hadd támadjon a mult!
Hadd lásson a világ: kelet nyuzot és dél
Mint egy új égi jelt: a magyar folyton él
S orkölcse nem fajult!

— **Millenniumi ünnepélyek.** A sárospataki róm-
kath. fiú és leányiskola növendékei is folyó hó
9-én fogják a millenniumi ünnepélyt megtartani
a vár romjai között. Az ünnepély kezdődik d. e.
1/2 9-kor. A hozzánk beküldött program 26 pont-
ból áll. Az iskolai előjárásról részről a megváltó
beszédet Szekerák Kálmán apát-plébános, az al-
kalmi beszédet pedig Mészáros Gyula fogja tar-
tani. — A sárospataki izraelita hitközség
iskolája szintén folyó hó 9-én délután 2 órakor
rendez millenniumi iskolai ünnepélyt 18 pontból
álló programmal.

— **Erdőbényéről** írják, hogy ott 10-én fog
megtartani az iskolai ünnepély is. D. u. 1/2 3 kor
fog kezdődni. Este fáklyás melet és közcacsora
lesz. — De több helyről is kaptunk tudósítást,
mely arról győzték meg bennünket, hogy alig lesz
oly község, akármilyen kicsiny s szegény is az,
hogy a saját erejéhez képest ne fejtene ki kisebb-
nagyobb pompát e nemzeti ünnepre lett két nap
egyikén vagy másikán. Mindez erős bizonyosság a
mellett, hogy nagy az öröm e hazában. Még
azok is ünnepelnek, kiket nem igen szokott köz-
nap hangulatokból semmi se kizökkenteni.

— **Uj utcanevek.** Sárospatak városa a mille-
nium emlékére a már jelzett új utca-neveket fal-
tuntető táblákkal ma felfüggesztette s a Kovács-
utca — *Rákóczy*, a Vihar-utca — *Vay*, a
Kepezde utca — *Eötvös*, a Kis-ntra — *Szemere*-
utca nevet visel mátl fogva.

— **Nem remélt szerencse.** Rövid pár nap előtt
még H-intze Károly, a magyar osztálysorsjáték
elő-eljárásának felhívása, hogy február 5-től 8-ig
megtartott húzás alkalmával a 20.000 koronát
nyert sorsjegy tulajdonosa a nyereségy felvétele
végett jelentkezett, eredménytelen volt. Vegre e
hó 3-án a hód-mező vásárhelyi K. P. a fenti iro-
dában bemutatta 29471. számú sorsjegyét és a
20.000 koronányi esinos összeget felvette. Nagy
örömmel sietett a polgármesteri hivatalba, ahol a
főtárosi szegényeknek 100 koronát és az árvalá-
nyok számára pedig, kik szerencse számát húzták
ki, 20 koronát tett le. Az osztály-sorsjáték igaz-
gatosága közli velünk, hogy a húzás tartama alatt
május 12—28-ig hivatalos napi-jegeket fog ki-
bocsátani és azokat az összes hudapesti és vidéki
árusítóknak az érdekeltek számára, betekintés vé-
gett megküldi. Miután a fő húzás 17 napig tart,
ezen bereendezés által alkalma lesz a közönségnek
nyertes sorsjegyét az elárusítónál egy még a sze-
rencse-kérőkben levő számért kieserelhetni és új
módon részesülhet még azon nagy esély-kben,
melyeket a millenniumi kiállítás milliós sorsjátéka
nyújt.

— **Ünnepelnek a kereskedők.** S.-A.-Ujhelyből
kaptuk a következő tudósítást: „A S.-a.-ujhelyi
Kereskedő Társulat választmányja, élők. Schön
Sándor kezdeményezésére hazafias hangú köröz-
vényben felkérte S.-a.-Ujhely város összes keres-
kedőit, hogy május 10-én, tekintettel a város által
rendezendő nagy nemzeti ünnepre, egész nap tart-
sák zárva üzleti helyiségüket. A körözvény: 110
kereskedő magáéva tette, aláírta, a mi bizony igen
szép dolog és nagyban fogja emelni a város
ünnepélyes képét. Akadt ugyan néhány, nagyobb
cselkés számú oly kereskedő, ki nem írta alá, de
majd utólagosan meg fogjuk nevezni azokat, kik
előtt becsesebb a néhány zaras, mint hazafiságuk,
ha ugyan nem követik majd társaik szép példáját.

— **Az ezredeses kiállítás** mintegy 290 épü-
letei közt tagadhatatlanul a legorgonáltabb a
Mautner Ödön budapesti magkereskedő pavillonja.
Ez olyan eredeti, a minőt semmiféle világkiállítá-
sán még nem láttunk. Látni kell azt a sajátságos
vadregényes külsejű épületet mely vakolat helyett
egész összeségében fakéreggel van borítva. A kö-
zeledőt már száz lépésről a víztes kis benyúló kort
remek tökéletességgel virágának kellemes illatjára
fogadja, de csak közelről érve észleli, hogy az
ebben a pavillonban és előtte folyton tolongó nép-
áradattól vajmi nehéz a pavillonba bejutni. Benn
a pavillonban látjuk a szakavatott rendező kéz
művét: magvak kristályüveg tartókba rendezve s
minden konyhakerti és virágmag-fajta mellett
ragyogó színekben festett természetű ábráját,
majd üvegszekrényekbe helyeztet frappans hűségű,
természetes nagyságú termények modelljeit. A
piratlan tökéletesség és tisztaság gazdasági
magvak egyetemben a természetben csoportosított
növényekkel, valamint az ezen pavillonban kiállít-
ott ritkább magvak gyűjteménye méltó tanul-

mány tárgyai a gazdáink, kertésznek és a természet kedvelőjének egyaránt.

— **Vidéki hírlapirodalom.** Ujpesten „Közérdek” címmel e hó 3-án új hetilap indult meg, melyet Erschinger János a „Budapesti Értesítő” könyv-matos szerkesztője szerkeszt. Az első szám tartalma igen változatos.

— **Egy új magyar viccnap** első száma érkezett meg hozzánk a fővárosból. A lap címe: „Magyar Karikatúra”. Szerkesztői: Pityi Palkó. Ugy lát- szák, hézagot fog betölteni ez a külsőre is kedves megjelenésű viccnap. Tele szébnél-szebb, művészi becsű illusztrációival. Szöveg-tartalma is kitünő munkatársakra mutat. Igazi, finom humor szólal meg benne. A lapnak igen sok érdekes rovata van, mint a Subintások, Színház, Napihírek, Sür-gönyrovat, Illusztrált adomák, Szerk. üzenetek, Talány stb., s különösen a két palócz: „Kom- pektor Lózi és Paraj Estvány köpetyi” rendkívül érdekesnek mutatkoznak. A politikát sem veti meg Pityi Palkó. Ezzel is foglalkozik, de független pártállással. És nem dorongol át, csak finoman oda-odasuhint jobbra is, balra is. A lap mindjárt első számában érdekes pályázatot is hirdet. Egy magyar tárgyú humoros elbeszélésre, egy humo- ros versre, egy magyar adomára, és egy gyermek- viccre. A jutalmak 30—20—10—5 ft. A pá- lyázati határidő május 31-én jár le. A „Magyar Karikatúra” ára: egész évre 6 ft., félévre 3 ft., negyedévre 1 ft 50 kr. Szerkesztőség és kiadó- hivatal: Budapest, VII., Rottenbiller úteza 4 b. Mutatványszámokat bárkinek készséggel küld a kiadóhivatal.

— **Hibaigazítás.** Lapunk multi számának 2-ik oldalán, a 3-ik hasábon, felülről a 16-ik sorban 1868: VI. t.-cikk 15. §-a eszűtt be 1868: VI. t.-cikk I. §-a helyett.

— **Sárospatak diszben.** Mikor lapunkat lezártuk nem volt Sárospatakon ház, melyen ne len- gett volna a nemzeti lobogó. A szép fekvésű Rákóczy-utcaán végig tekinteni nagyon jól esik a szemnek. Sőt már az ablakokban elhelyezett vilá- gitó eszközök is várnak a meggyújtásra. A mai est (8-iki) szépen sikerültek igérkeznek. Maga a hercegi kastély is lobogó diszben van s ablakaiba a szövétnékek világát szinte oda képzeljük.

Egy maroknyi nép, karddal és buzogánnyal, utat nyitva magának, bölcs és vitéz vezérek Árpád alatt 896-ban Pusztafazeren országgylétét tartott; a hozott alkotmányos törvények alapján a mai Magyarországot megalapította. Mily hamar hirt mehetett ennek! Pedig még akkor a villamoság nem működött. A harezás nép diadallal nyomult előre. Mint írva van „Botond karddal kopogtatott Bizáncz rézkapuján.”

De súlyos veszteségeket is szenvedtek, melyek megtanították azon örök igazságra, hogy a durva és nyers erőszak, sohasem tehet egy nemzetet nagygyá és virágzóvá. És e tanúság lassankint — különösen a ker. vallás terjedése következtében — szelidebb indulatokkal, tisztább erkölcsökkel töltötte el kebleiket, — bár ehez ugyan három szá- zad kellett; de — ha soknak látszik is — még sem sok idő, mert egy nemzetnek sorsáról és életéről van szó.

A nemzetek élete egy óriási körben forgó gyűrű — mely hol félfele halad, hol pedig megáll, néha egészen alá is süllyed — Így történt ez Magyarországgal is. — Jött egy vész hir. Ekkor a gyűrű fordult egyet. A magyar népket nehezen szelídhető rakoncátlan természete került felülre. Voltak ugyan már bölcs törvények, de nem volt a ki tiszteletben tartása azokat. A hatalmas el- nyomta a gyengőt, a sok hatalmas elnyomta mag- gát a törvényt; nem hallgattak magára a jószán- déku királyra sem, — ki hiába hordoztatta, — az ősi szokások felelelenségét által akarva lega- lább lángra gyújtani a sziveket — a véres kardot, — mind hasztalan már ekkor kihivadtának lát- szott a keblekben a haza szeretet szent tüze is. De nem! nem hamvadt ki meg volt a nagy királyban, ki kicsiny seregével is szembe állott az óriás ellenel „a Sajónál” — de megveretve, sirva menekült idegen országba. S lett Magyarország rom-pusztá olyan, mint egy temető.

De azért „a múlt, csak példa legyen most”. Istennek büntetése volt talán ez. — Így kellett ennek lenni. Keserű az orvosság is, — de hasz- nál. Keserű volt ez iszonyu csapas is: de annál tanuságosabb.

Forgott ezután amaz óriási gyűrű tovább. — Volt dicső szép nap is, midőn a gyűrű köve Ma- gyarország volt, mikor annak határát három ten- ger mosta, midőn hadserege legdicsőbb az egész világrészben. Volt idő, midőn e gyűrűnek a köve gyémánt volt; s e gyémántot úgy hívták, hogy Budavára. — midőn a világ hatalmasságainak követői e várban laktak. Itt volt a még akkor feltalált könyvnyomtatásnak első és legszebb pél- dányaiból a világ legszebb könyvtára: tehát ez volt a tudományos világunk is központja. Fény, hatalom, dicsőség és tudomány összpontosítva! Tehát *El is a magyar, s állott az ő Buda húzkén*. „A múlt csak példa legyen most”.

A gyűrű ismét fordult és hirtelen aláfordult, követőül, gyémántostól, dicsőséget szerzett, a török. És miért? Mert e hazában a viszálykodás és egyenetlenkedés üzkei gyulladtak lángra. A vi- lági uralomra törekvő magas rangú egyháziak hirtelenkedése miatt. — elkövetkezett a Mohácsi vész. Hasztalan volt Zrínyi, Losonczy, Dobozy, Dugonics; Szondi, Dobó, Mecskey, Bornemissza. Pethő, s anyi hős magyar halhatatlan vitézség és dicsősége. — mind hasztalan. Magyarország szeme fénye — szive, amaz óriási gyűrű gyémánt köve „Budavára elvesztett”.

Másfél századon keresztül lengett a háromszí- nű zászló helyett, annak csikorgó érczakasza megett a török felhold és löfár! Másfél századon kiál- tozta annak ragyogó tornyából a Müzümán Dervis — a török mosalkodás és imádság megfátározott óráit. Másfél századon jártak ki annak basái rab- ló csapataikkal — a magyarokra — elrabolva lányai- kat háremeikbe, ifjaikat rabszolgnaknak, gyilkolva, rabolva, falvaikat lángokba hagyva.

Hogy élt ekkor a magyar? s hogy állott Buda? De azért „a múlt csak példa legyen most”.

De élt még a magyarok istene! A harcban álló testvérek kibékültek, az egyesült hadak a török hadakat megverték. — amaz óriási gyűrű gyémánt követ visszafoglalták. De bár Budavár falára egy hős magyar tűzte először fel a három- színű zászlót. — bár magyar hősök témei töm- ték meg annak vár sánczat, mégis nagy árt kel- lett érte fizetnünk: — a magyar eladta király választói jogát!

Dehát „El a magyar, s áll Buda még!” — A múlt csak példa legyen most!”

Ezután amaz óriási gyűrű mozgott egy ideig, de nem fordult e hazában a legsötétebb harez, a legszegényen-tesebb gyűlölet: a lelkek harez, a felekezeti villongás. S midőn ugyan az uralkodó többség, nézte a lelkiismereti szabadság híveinek küzdelmes harcát a létért; — s látta, hogy a felismerve annak felül nem mulhatott értékét, — csoportosulni kezdenek sokan sorak mellé; meg- döbönt; s fegyverre állították ellenök, — a ha- talom és erőszak elláthatatlan hadsoraít. Hoszasz, lelketlen üldözéseket, véres harcokat kellett átkü- denök, s a Béklyenek, Bocskaiak, s Rákócziak szellemének kellett közbe jönni, hogy véget ves- senek ez ádáz gyűlöletnek. Mindannak daczára a kínzások mester fogásai, a Karaffa vértörvényeske avagy a galack pad ólnak láncza, — sok lelkes honfaiit küldött a más hazába. Hányat — ki tudná azt megmondani? Talán csak a magyarok istene, ki a fe szállt sohajokokat össze gyűjté, s az alhul- lott könyveket megszámálálá!

Da azért „a múlt csak példa legyen most”.

Mert ez el is múlt, mint elmúlt azon idő, mid- dőn a magyarnak legféltőbb kincse, nemzeti nyelv volt meglátódva nemcsak hanem teljesen meg- semmisítve. Mert a magyarok istene ismét támaszt- tott láng szellemeket. Kölcsey, Kazinczy, Ber- cesényi, Veszélyi, Kossuth, — s Káczenyi szel- lemében, a kik által igazán élt a magyar nyelv- zésben is. — Mert a magyar nyelv zengzetessé, hangozóttá, az országgylés nyelvélé lett. Mert az országgylés, a lelkiismereti s szólás szabadságot kimondotta, a jobbagyokat felszabadította, s a szabad ajkót felülította.

„A múlt csak példa legyen most.”

„Es most, hogy irjam-e tovább? Merjem-e még csak érinteni is a talán még most is saigó és a fáji, — sebeket és sziveket? Merjem-e még csak érinteni és a dicső — de szomorú, a vértfogyaaztó — de tanuságos képét az 1848/9 ik évi szabadság hareznek, melyet ama nagy szellem láng szavára kezdett e nemzet. Nem lesz-e elmékedésem kísér- tetőbb a legmélyebb némaságnál? Félek, hogy a helyett, hogy bekötözöm a saigó és fáji sebeket és sziveket, még jobban utulnak annak fájdalomai.

De hát minek is szólni tovább?! hiszen min- denki tudja, tudnia kell! — mint törtétt ekkor ősse a magyarnak ezredéves alkotmánya meg- semmisítettett nyelve, — vissza volt folytva a szabad szó! Tudja mindenki e hazában, hogy az ország hét részre darabolva, megszünt lenni Ma- gyarország, s német tartománynak mondott ki? — Ekkor is voltak feldult falvak és városok? — Elmekülhet legjobbjaiuk, idegen országok és más világrészekbe. Epezettette aztán őket a hon- vágy, az idehaza maradtakat a börtön és rabláncz? Keserit Aradnak hirt a kivezett vértanúkkal! felleg lepték mint éhes sáskák a városok mezőt, városainkat, megvénkét s országunk székvarosát az idegen nemzetiségűek százazrai, kik kiméletet, s nyelvünket sem ismerve, hozták meg felettünk itéletkei.

Es miért? Mert a magyar eskivel szentesített ezredéves alkotmányának védelmére mert kelni, mert a gyermekből hős, az ifjából óriás vált egy nap alatt a esakbötlen. Mert a szabadság, testvé- riség s egyenlőség elveitért harezott. Mert Szolnok, Bicske, Saszög, Vác, Nagy Sárlo halhatatlanná tette nevéket, úgy aonyira, hogy egy roppant bi- rodalom hadseregének közbejöttével, s ekkor is csak árulás következtében lehett őket legyőzni.

De nem! Nem fázom ez emlékekett tovább, his- szen ezek is elmúltak, elmúltak mint a többi. A haladó idő h dd takargassa reá a feledés fátyolát, s gyó vitassza lassankint sokaknak még most is saigó reb y.

„El magyar, áll Buda még”. „A múlt csak példa legyen most”.

Ez az ismét fordult amaz óriási gyűrű. A nem- zet kibékült királyával. A nemz t visszanyerte alkotmányát, szabadságát, nyelvét, s a mi fő, isten- ben vetett hitét reményét és bizodalnát. Erősödött bent, gyarapodott kívülről — bezártuk az első ezredévet. Köszönhetjük az új ezredének hajnalát,

CSARNOK.

Király-hymnus.

Eljen! eljen a király,
A dicső magyar király!
Büszksége szép hazánknak,
Aja minden hó fájának,
A ki nepe millióit,
A trónról le a kunyhóig,
A szívet meghódítva
Mind szeretet boldogítja.

Eljen! eljen a király,
A dicső magyar király!
Elyen O igen sokáig?
S Kárpátoktól Albráig
Legyen minden ajk mája
Állás a magyar k rotyra,
Trónja álljon rendületlen,
Mint os herce a renyetegben!

Eljen! eljen a király,
A dicső magyar király!
Koronája úgy ragyogjon,
Mint nap ott fent, az égbolton,
S dicsősége ragyogjon
Araszson fényl szép hazánkra,
Araszson fényl, dicsőséget,
Egyetértést, békkéséget!

Eljen! eljen a király,
A dicső magyar király!
Elyen a hon és szabadság,
Alkotmány, jog és igazság,
Hirdessék a nagy világnak
Hírnevét a jó királynak
S országzerte áldva áldják
Magyarország nagy királyát.

Eljen! eljen a király,
A dicső magyar király!
Ezredéves szép hazánkra
Ne jöjjen balsorsnak álka,
De ellenség veánk ha támad,
Isten! védte Te hazánkat,
Adj át Árpád nemzetünk
Még boldogabb ezerevet!

mely — van jogunk hinni és remélni, — ismét dicsőséget fog hozni a magyar névre, — a magyar hazára.

Ime azon óriási körben forgó gyűrűnek, a történelemnek, ma a gyémántja ismét Budapest, hol az ezredéves nemzeti létnek, multja és jelene

összpontosítva van. Ma felelt fején koronát hordozó, szelíd lelkű s mély bölcseségű királyunkat. — s anyagi lelkü felsőes nevével, a művelt világ jelenlévő személyesítőinek, be van mutatva Ott van a magyar nemzetnek, ezredéves multjának mindene.

Lásza a világ — a küzdelmet, s munkát, — melyet kifejtettünk, az eredményt, melyet elértünk, s a jövőt, melyet megérdemlünk.
„El magyar. — s áll Buda meg”, tündöklőben, mint valaha! A mult példa legyen most”.

OLBÉY JÁNOS

H i r d e t é s e k.

Verszegények, lábadozók, sápkórosok, gyengélkedők, láztalan tüdőbetegek számára legjobb gyógyszer a dr. Kun Zoltán féle **Vérképző labdaos** 1 üveg 60 darab rózsaszínre ezukrozott labdaosnal 1 frt 80 kr.

Hurut, tüdővész, hideglelés, malária, Influenza, tüdő- és gégehurut, gyomorhurutban szenvedők számára legjobb gyógyszer a dr. Kun Zoltán féle **Hurutellenes labdaos** 1 üveg 60 drb. égszinkék ezukoral bevont labdaos ára 1 frt 80 kr.

Fehér folyás, méhvérzés és a hurut kifolyások ellen legjobb szer a dr. Kun Zoltán féle **Irrigáló por** 1 doboz ára 1 frt 20 kr.

Az arc- és kéz ápolására legjobb kenőcs a dr. Kun Zoltán **Purpurin Crém** 5 nap alatt minden seplő és maj foltot eltávolít s a bőrnek gyönyörű bársony szerű külsőt ad 1 tégely ára 1 frt 20.

Minden eddig megjelent szájvizek föött legjobb a dr. Kun Zoltán féle **DENTIPURIN SZÁJVIZ** ellenszere a ragályos torokbajoknak is. 1 üveg ára 60 kr.

Kapható a készítőnél **TRSTYÁNSZKY KÁROLY** gyógyszerésznél **Sárospatakon**, s minden nagyobb forgalmu gyógy-zertárban. Főraktár: Török József gyógyszerzertárban Budapest, Király-utca 12. Dr. Buday Emil gyógyszerésznél Budapest vá. o-ház-tér. Satoralja-Ujhelyben Widder Gyula gyógyszerész urnál

Walla József

mozaik- és csemetarú-gyár
építési anyagok raktára
BUDAPEST,
VII., Rottenbiller u. 13

Vallalkozik:

**GRANITTERAZZO,
BETONIROZASOK,
CSATORNAZASOK,
SZÓKOKUTAK
CEMENT-LAPOK és
MOZAIK-LAPOKKALI
KÖVEZESEK**
elkészítésére stb.

Raktárt tart:

**KERAMIT-LAPOK,
KELHEIMI-LAPOK,
METTLACHI-LAPOK,
TERRACOTTA-ARUK,
KÖFEDELPEP
TÚZALLO-TEGLAK,
KEMENY-RAKVA-
NYOKBOL** stb.

Gyári raktára a gartenauai Portlandi cement és vizhatlan meszgyárnak.

ROGYAGCSÖVEK

Nadfonat, Stuccatur készítéshez.

Kotzó Pál

Gépszerműhely.
Budapest, Üllői-ut 18.

Ajánl 2 1/2, 3, 3 1/2 és 4 lóerjű
szögcs cséplőkészleteket,
továbbá 4, 5, 6, 8, 10 és 12 lóerjű
sines gőzcséplőkészleteket,
hosszu szalmarózákkal, alsó szelelével és rendkívül nagy felületű rostakkal, árpakörművel és rúdszűrőhengerekkel,
fa- és szénfűtésű és eredeti szalmafűtő

GŐZMŰVEKAT.

COMPOUND GŐZMŰVEKAT.

Legjobbnak elismert *bramfordi* önműködő amerikai kéveköti aratógépeket.
Eredeti amerikai szénagyűjtőt
1 vagy 2 ló befogására alkalmazható kombinált rúddal.
sorvető- és szórva-ó gépeket
és mindennemű egyéb kisebb gazdasági gépeket.
Jutányos árak! — Kedvező feltételek!
Vidéki ügynökök kerestetnek.

Heintze Károly

Budapest, Szervita-tér 3.

Sürgöny cím: Lottóheintze Budapest.

Ezen 57 nyeremény közül az utoljára kihuzott kapja a **600 000 korona** jutalmadját.

Nyeremény	1 jutalomdíj	600 000	korona	600 000	korona
	1	400 000		400 000	
	1	300 000		300 000	
	1	200 000		200 000	
	1	100 000		100 000	
	2	40 000		80 000	
	2	20 000		40 000	
	5	10 000		50 000	
	10	8 000		80 000	
	34	6 000		204 000	
	100	2 000		200 000	
	200	1 000		200 000	
	2650	200		530 000	
	22000	150		3300 000	
	25007	nyeremények és jutalom		6284 000	

1 Millio Korona.

Huzás naponta

1896 Majus 12-től 28-ig.

Magyar

osztály sorsjáték

Legnagyobb nyeremény a legkezdőbb esetben